

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 15 września 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelną Sąd Administracyjny — Polska) — Jarosław Słaby (C-180/10) Emilian Kuć, Halina Jeziorska-Kuć (C-181/10) przeciwko Ministrowi Finansów (C-180/10), Dyrektorowi Izby Skarbowej w Warszawie (C-181/10)

(Sprawy połączone C-180/10 i C-181/10) ⁽¹⁾

(Podatki — Podatek od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Pojęcie podatnika — Sprzedaż terenów budowlanych — Artykuły 9, 12 i 16 — Brak odliczenia naliczonego podatku VAT)

(2011/C 319/12)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Naczelną Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Jarosław Słaby (C-180/10) Emilian Kuć, Halina Jeziorska-Kuć (C-181/10)

Strona pozwana: Minister Finansów (C-180/10), Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie (C-181/10)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Naczelną Sąd Administracyjny — Wykładnia art. 9 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) oraz art. 4 ust. 1 i 2 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Sprzedaż licznych działek budowlanych — Uznanie sprzedającego za podatnika w sytuacji gdy grunt stanowił część jego gospodarstwa rolnego, ale gdy zakończył on prowadzenie tej działalności w związku z przekształceniem gruntu przez gminę w grunt przeznaczony pod zabudowę

Sentencja

Dostawę gruntu przeznaczonego pod zabudowę należy uznać za objętą podatkiem od wartości dodanej na podstawie prawa krajowego państwa członkowskiego, jeżeli państwo to skorzystało z możliwości przewidzianej w art. 12 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zmienionej dyrektywą Rady 2006/138/WE z dnia 19 grudnia 2006 r., niezależnie od częstotliwości takich transakcji oraz od kwestii, czy sprzedawca prowadzi działalność producenta,

handlowca lub usługodawcy, pod warunkiem że transakcja ta nie stanowi jedynie czynności związanej ze zwykłym wykonywaniem prawa własności.

Osoby fizycznej, która prowadziła działalność rolniczą na gruncie nabytym ze zwolnieniem z podatku od wartości dodanej i przekształconym wskutek zmiany planu zagospodarowania przestrzennego niezależnej od woli tej osoby w grunt przeznaczony pod zabudowę, nie można uznać za podatnika podatku od wartości dodanej w rozumieniu art. 9 ust. 1 i art. 12 ust. 1 dyrektywy 2006/112, zmienionej dyrektywą 2006/138, kiedy dokonuje ona sprzedaży tego gruntu, jeżeli sprzedaż ta następuje w ramach zarządu majątkiem prywatnym tej osoby.

Natomiast jeżeli osoba ta w celu dokonania wspomnianej sprzedaży podejmuje aktywne działania w zakresie obrotu nieruchomościami, angażując środki podobne do wykorzystywanych przez producentów, handlowców i usługodawców w rozumieniu art. 9 ust. 1 akapit drugi dyrektywy 2006/112, zmienionej dyrektywą 2006/138, należy uznać ją za podmiot prowadzący „działalność gospodarczą” w rozumieniu tego przepisu, a więc za podatnika podatku od wartości dodanej.

Okoliczność, iż osoba ta jest „rolnikiem ryczałtowym” w rozumieniu art. 295 ust. 1 pkt 3 dyrektywy 2006/112, zmienionej dyrektywą 2006/138, jest w tym zakresie bez znaczenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 179 z 3.7.2010.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 września 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo — Hiszpania) — Unio de Pagesos de Catalunya przeciwko Administración del Estado

(Sprawa C-197/10) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka rolna — Rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 — System płatności jednolitych — Uprawnienia do płatności z rezerwy krajowej — Warunki przyznania — Rolnicy rozpoczynający prowadzenie działalności rolniczej — Hipotetyczny charakter pytania prejudycjalnego — Niedopuszczalność)

(2011/C 319/13)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Unio de Pagesos de Catalunya

Strona pozwana: Administración del Estado

Przy udziale: Coordinadora de Organizaciones de Agricultores y Ganaderos — Iniciativa Rural del Estado Español

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal Supremo — Wykładnia art. 42 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniającego rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 i (WE) nr 2529/2001 (Dz.U. L 270, s. 1) i art. 22 rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. L 277, s. 1) — Zintegrowany system zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy — System płatności jednolitych — Ustalenie kwoty referencyjnej — Nieprzyznanie uprawnienia do pomocy w określonych sytuacjach — Młodzi rolnicy

Sentencja

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego przedstawiony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) postanowieniem z dnia 18 marca 2010 r. jest niedopuszczalny ze względu na to, że ma on charakter hipotetyczny.

(¹) Dz.U. C 195 z 17.7.2010.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 15 września 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Baden-Württemberg — Niemcy) — Cathy Schulz-Delzers, Pascal Schulz przeciwko Finanzamt Stuttgart III

(Sprawa C-240/10) (¹)

(Swobodny przepływ osób — Zakaz dyskryminacji i obywatelstwo Unii — Podatek dochodowy — Uwzględnienie dodatków zagranicznych w ramach obliczania stawki opodatkowania mającej zastosowanie do innych dochodów przy zastosowaniu progresywnego progu podatkowego — Uwzględnienie dodatków przyznawanych urzędnikom innego państwa członkowskiego wykonującym powierzone im funkcje na terytorium krajowym — Nieuwzględnienie dodatków przyznawanych urzędnikom krajowym wykonującym powierzone im funkcje poza terytorium krajowym — Porównywalność)

(2011/C 319/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Baden-Württemberg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Cathy Schulz-Delzers, Pascal Schulz

Strona pozwana: Finanzamt Stuttgart III

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Baden-Württemberg — Wykładnia art. 18 TFUE,

21 TFUE i 45 TFUE — Uregulowanie krajowe dotyczące podatku dochodowego zwalniającego z podatku dodatki zagraniczne otrzymywane przez podatników zatrudnionych przez osobę prawną krajowego prawa publicznego i uzyskujących wynagrodzenie pochodzące z budżetu państwa — Brak takiego zwolnienia z podatku w przypadku dodatków otrzymywanych przez podatników zatrudnionych na terytorium krajowym przez osobę prawną prawa publicznego innego państwa członkowskiego i uzyskujących wynagrodzenie pochodzące z budżetu tego innego państwa

Sentencja

Artykuł 39 WE należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie przepisowi takiemu jak § 3 pkt 64 Einkommensteuergesetz (ustawy w sprawie podatku dochodowego), zgodnie z którym dodatki takie jak sporne w postępowaniu przed sądem krajowym, przyznawane urzędnikowi państwa członkowskiego pracującemu w innym państwie członkowskim w celu wyrównania spadku siły nabywczej pieniądza w miejscu zatrudnienia, nie są uwzględniane na potrzeby określenia stawki opodatkowania mającej zastosowanie w tym pierwszym państwie do innych dochodów podatnika bądź małżonka, podczas gdy ekwiwalentne dodatki przyznawane urzędnikowi tego innego państwa członkowskiego pracującemu na terytorium pierwszego państwa członkowskiego są uwzględniane na potrzeby określenia tej stawki opodatkowania.

(¹) Dz.U. C 221 z 14.8.2010.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 20 stycznia 2011 r. w sprawie T-487/10 Ignacio Ruipérez Aguirre i ATC Petition przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 3 marca 2011 r. przez Ignacia Ruipéreza Aguirre i ATC Petition

(Sprawa C-111/11 P)

(2011/C 319/15)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Ignacio Ruipérez Aguirre i ATC Petition (przedstawiciel: adwokat M.J. Sánchez González)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Postanowieniem z dnia 14 lipca 2011 r. Trybunał Sprawiedliwości (szósta izba) oddalił odwołanie.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Köln (Niemcy) w dniu 5 sierpnia 2011 r. — Germanwings GmbH przeciwko Amend

(Sprawa C-413/11)

(2011/C 319/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landgericht Köln